Neděle 14.8.

Dnes ráno jsme vyjeli k další **Národní historické vulkanické památce Newberry** (jihovýchod od města Bend).VP zde chtěl vidět kámen, lépe řečeno sopečné sklo - **obsidián**. Je to hornina, která vzniká následkem magmatické činnosti, kdy dojde k rychlému kontaktu žhavé kyselé a viskózní lávy s chladným prostředím a následnému rychlému utuhnutí. Hornina je bohatá na sloučeniny SiO_2 a jedná se o přírodní formu skla. Potencionálně aktivní **vulkán Newberry** má průměr 40 km a celkový objem 500 km^3. Jeho kaldera má oválný tvar 6.4 km x 8.0 km a jsou zde dvě jezera- Paulina Lake a East Lake, která kdysi dávno tvořila jedno velké jezero.

Newberry kaldera, ve které jsou dvě jezera a vyteklý obsidián

Křemíkové atomy v obsidiánu nestačily vytvořit krystaly a jsou tedy, na rozdíl od křemíku, rozházeny. Od paleolitu a neolitu se obsidián využíval na výrobu nástrojů, převážně škrabek, hrotů oštěpů nebo nožů. Nejstarší archeologický nález dokládající využívání obsidiánu spadá do Mezopotámie před přibližně 9000 lety. V současnosti se využívá obsidián v kardiochirurgii pro ostří operačních nástrojů (skalpelů), jelikož je mnohem ostřejší než nejkvalitnější ocel (jeho je tvrdost 5.5), což umožňuje delší životnost nástrojů, provádění přesnějších řezů a zlepšuje následnou léčbu.

Nástroje z obsidiánu z 5. století BC

Zpět na highway a směr východ, stát Idaho. Čas od času potkáváme motorky, a většinou modely Harley-Davidson. Zde jsou ale trochu jiné stroje - starší mašiny jsem ještě neviděl. Pokud jde však o vzájemnou komunikaci, tak jezdci měli tu nejnovější výbavu- sluchátka / mikrofony v přilbách.

Na parkovišti byla dřevěná lavice s vyrytým vzkazem: „Na památku Dennise…Inspirace tehdy, dnes a vždycky“, a okolo této lavice jezdci stáli, kouřili cigarety a popíjeli coca-colu“…

Camp Frazier @ $ 10.00.

Ke dnešnímu datu jsme ujeli 2424 km.

Pondělí 15.8.

IDAHO

Moto: *Esto perpetum* (*Lat.)* – Nechť je toto stálé
Přezdívka: „Klenot mez státy“
Hlavní město: Boise
Strom: Borovice pohorská
Státní píseň: *„Zde je naše Idaho“*

Dnes jsme přejeli přes **Snake River** (Hadí řeka)**.** Je to jedna z větších řek Pacifického severozápadu Spojených států o délce 1735 km, a je největším přítokem řeky Columbia. Pramenní v Národním parku Yellowstone a povodí tvoří šest států USA a její průměrný průtok je 1500m^3/s.

Snake river se proplétá Hells Canyon (Pekelným kaňonem) na hranici států Idaha – Oregon

Toto je území indiánského národa Shoshone. I zde jsem narazil na citát: „**NE VŠICHNI CO SE TOULAJÍ, JSOU ZTRACENI“.**

Podle předpisu projíždíme préríemi státu Idaho rychlostí 110km/hod. a já si říkám, bloudíme, či se jen „touláme“

Shoshone Falls *(Shoshonský vodopád) na řece Snake River v jižním Idahu se nachází přibližně 4.8 km na severovýchod od města Twin Falls. Vodopád je někdy nazýván „Niagarou západu“, jeho výška je 65 m, což je o 14 m vyšší než Niagarské vodopády-jeho šířka je téměř 300 m*

Shoshone falls na řece Snake River autor malby Thomas Moran, c. 1900

Shoshone City RV Camp @ $ 25.00.

Náš kemp pro dnešní noc je umístěn přímo za malou benzínovou pumpou - skvělé místo – výborné sprchy, malý supermarket přes ulici, příjemné zázemí a teplo. Vypral jsem prádlo a do ráno mi venku uschlo. Vedle naší parcely (před stolem) je natrvalo zaparkovaný karavan, který patří ženě, jenž tu žije už několik let; její manžel je důchodce, bývalý voják z povolání, zatímco dcera bydlí v jejím bytě ve hlavním městě Boise. Paní jezdí každý den do práce tímto velkým autem (je zaměstnána u Správy silnic) a plánuje zde bydlet ještě pět let a potom se přestěhuje do bytu v Boise. Vedle karavanu má malé políčko, kde pěstuje zeleninu (na snímku vpravo).

Tachometr ukazuje 3045 najetých kilometrů.

Úterý 16.8

Několik slov o této osadě - **Shoshone City** (výslovnost „šou-šon“). Populace při posledním sčítání 1461 obyvatel; je zde jeden bar, kavárna, kino a supermarket. Telefonní číslo místního policejního oddělení: 1-208-8862036. Protože až dosud jsme neměli žádné telefonní číslo v případě nutnosti, tak alespoň tento kontakt, i když kdo ví, zdali bychom se naším telefonem dovolali.

Shoshone City, zelené kruhy jsou kulatá pole, neboť závlaha se točí dokola.

Konec hlavní ulice v Shoshone City. Na spodním snímku je zavlažovací systém, bez kterého to tu nejde

Rychlá snídaně a odjezd k naší první destinaci tohoto dne - **Craters of the Moon National Monument** (Národní památka měsíční krátery). *Jedná se o stepní lokalitu a polopoušť se třemi velkými lávovými poli, která (včetně asi 1,000km^2 stepních pelyňků a trávy) má celkovou rozlohu 2,893 km^2. Všechna tři lávová pole leží podél* ***Great Rift of Idaho*** *(Velká trhlina v zemském povrchu, stát Idaho). Trhliny vznikly poté, co se láva setkala s podzemní vodou, což asi před 2,200 lety způsobilo explosi.*

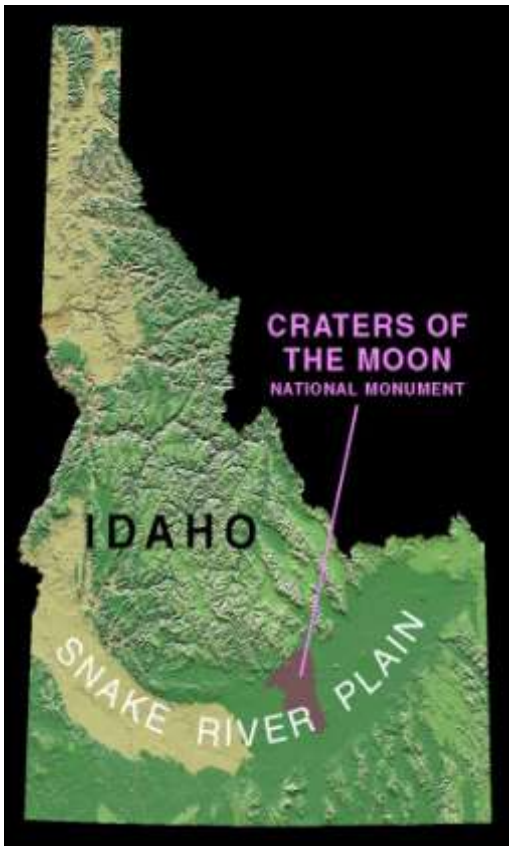

Geologové předpovídají, že oblast bude zasažena další erupcí v průběhu příštích 900 let, avšak pravděpodobně již v příštích 100 letech.

Popelová skaliska Severního kráteru

Tato pole scoria (tmavý vulkanický kámen) jsou typická pro lokalitu ***Craters of the Moon*** *(nadmořská výška 1800-2000m)*

Protože jsou vulkanické partie černé barvy, tak tito pracovníci natírají šedé betonové obrubníky také černě, aby nebyl rušen ráz krajiny

Indiáni

Paleo-Indiáni navštěvovali oblast přibližně před 12,000 lety, mnoho památek po sobě ale nezanechali. Severní kmeny Shoshone si vytvořili přes toto území četné stezky, neboť se pravidelně stěhovali od Hadí řeky ke camas préríím (lokality ve státech Idaho, Montana, Oregon a Washington, kde rostly cibuloviny Camassii), na západ od lávových polí. Poslední erupce se udály asi před 2,100 lety, a byli to právě indiáni kmene Shoshone, kteří tomu byli svědky. Jejich legenda popisuje hada, který ze vzteku obtočil horu, na které žil, až kámen začal téci a oheň sršet ze všech štěrbin, načež hora nakonec vybuchla.

***Lost Valley** (Ztracené údolí) – obtížně dostupné místo, které indiáni vyhledávali jako úkryt; byla to taková zelená oáza v černém popelu. Povrch lávových polí byl natolik ostrý, že to obyčejná obuv nevydržela; dalším faktorem pak byl i nedostatek pitné vody, bez které vetřelec nemohl oblastí projít.*

Camassia quamash, rod podobný našim hyacintům

Průzkum a prvotní studie

Prvními průzkumníky byli dva rančeři, A.Ferris a J.Powell, kteří v roce 1879, mapovali lávová pole. Hledali pastviny a vodní zdroje pro dobytek, ale to co viděli, bylo naprosto nevhodné, a tak odešli.

Kapitán americké armády a průzkumník západních oblastí, B.L.E. Bonneville, navštívil lávová pole v 19. století a popsal své zkušenosti ve svých denících. Americký spisovatel Washington Irving později použil tyto deníky při psaní historické životopisné romantické studie Dobrodružství kapitána Bennevillea, v níž tvrdil, že tato bezejmenná lávové pole je„místo, kde oko vidí pouze opuštěnou a devastovanou pustinu, kde ani tráva neroste a voda neteče, a kde není nic jiného vidět než láva.“

*Několik bělochů, kteří navštívili oblast v 19. století, přišli s pověstmi, že nejbližší přirovnání je k povrchu Měsíce. Geolog H.T. Stearns poprvé použil název “Měsíční krátery“ v roce 1923, tehdy když se snažil přesvědčit vládní úřad Národních parků k tomu, aby zde byla vytvořena oblast **American national monument** (Americká národní památka).*

Ochrana a novodobá historie

V letech 1969-1972, v rámci programu Apollo, agentura NASA zkoumala skutečný povrch Měsíce a zjistila, že povrch je naprosto odlišný než ten, který se nachází v dané oblasti státu Idaho. Astronauti NASA objevili, že měsíční krátery na skutečném Měsíci vznikly po dopadech meteoritů, zatímco ty na naší planetě, vznikly sopečnou činností. Astronauti programu Apollo využívali povrch lokality lávových polí Craters of the Moon k výcviku při hledání a sběru hornin v nehostinném prostředí.

Opustili jsme lávová pole státu Idaho a octli se v nekonečných préríích stejného státu. Uprostřed poledního slunka jsme minuli osamoceného cyklistu. Představte si jízdu na kole po rovině, nikde žádný stín, kde mezi nejbližšími staveními může být okolo sto kilometrů. Zatímco jsem o tom přemýšlel, tak proti nám jede další cyklista-samotář. Tentokrát jsem musel zastavit, a když jsem na něho zamával a zakřičel, tak přejel na moji stranu (snímek). Jeho duševno bylo neuvěřitelné. Steve byl optimista a k úsměvu neměl daleko; nevěděl, že asi 10 km před ním jede jiný samotář, tento jel neustále sám, už tři měsíce. Na jeho kole byla neuvěřitelná sbírka tolik nutných potřeb, jako osm plastových lahví na vodu, pánev na smažení, sluneční kolektory, rádio, ale i golfová hůl. Když jsem se ho tázal na co, že je ta golfová hůl, tak mi to mlčky předvedl-vysoukal hůl ze své sbírky potřeb a se slovy: " Moje kolo nemohu položit jen tak na zem, je na něm tolik věcí, že by to opadalo", opřel o golfovou hůl své nákladní kolo.
Steve vyjel z Nového Mexika a je na cestě už 3 měsíce. *Well done Steve!*
Vjíždíme do státu **Wyoming** (někde jsem viděl nápis:"Stát koňů, koňů a jenom koňů") ve směru na **West Yellowstone**, což je malé město / vstupní brána do stejnojmenného parku na jeho západní straně. Když jsme ale přijeli ke vstupu do parku, tak jsem to musel hned otočit, protože campy v NP byly obsazeny. Zpátky ve městě jsme měli však štěstí, neboť WAGON WHEEL CAMP RV měl jedno místo volné. Rádi, moc rádi, jsme zaplatili $30.00 za noc.
Ke dnešnímu dni máme najeto 3480 km.